ANUL IV. — Nr. 1012 EDIȚIA A DOUA VINERI, 22 NOEMBRIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucurescĭ la casa Administrațieĭ.
Din Județe și Străinătate prin mandate postale.
Un an în țară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Șase lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un număr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferescĭ, Romăne! de cuĭŭ strein în casă.
V. Alexandri.

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

CUM STA CRIZA

București, 21 Noembrie.

TOT CRIZA

Criza este în stare acută; elementul conservator a eșit din cabinet; generalul Florescu nu maĭ este în acest moment de cât președintele unuĭ minister sincer-liberal saŭ maĭ bine, vernescan. Cu toate acestea, până aseară D-sa nu'șĭ dăduse încă demisiunea; aceasta este o dovadă că se crede destoinic de a reconstitui un cabinet, fără concursul grupurilor conservatoare.

Intrebarea firească ce se impune este deci:

Cum rĕmâne cu frumoasa teorie a jocului partidelor istorice pe care generalul Florescu o susținea cu atâta căldură?

Ce ar reprezenta un cabinet Florescu — Vernescu — Blaremberg și pe ce s'ar rezema în Parlament?

Partidul conservator n'ar fi reprezentat la guvern de cât de generalul Florescu, ca președinte de consiliŭ fără portofoliŭ.

De partidul liberal-național nicĭ nu poate fi vorba într'o asemenea combinațiune, căcĭ menirea sa este de a fi în opozițiune saŭ de a veni la putere pe poarta mare.

Nu rĕmâne dar de cât grupul sincer-liberal și câțĭ-va amicĭ personalĭ aĭ generaluluĭ Florescu.

Ce sorțĭ de trăinicie poate avea o asemenea combinațiune ministerială, în fața Parlamentuluĭ actual?

Eŭ unul cred că un cabinet ast-fel compus ar avea din prima zi contra sa:

Pe liberaliĭ-naționalĭ;

Pe cea maĭ mare parte din conservatoriĭ catargiștĭ;

Pe conservatorii concentrațĭ;

Pe junimiștĭ.

In asemenea condițiunĭ, el n'ar putea să dispună de cât cel mult de vr'o 50 de voturĭ în Cameră și de vr'o 35 de voturĭ în Senat.

Prin urmare ar fi într'o minoritate infimă.

Generalul Florescu nu poate dar să'șĭ reconstitue cabinetul de cât coalizându-se cu liberaliĭ-naționalĭ.

Precum am zis maĭ sus, o asemenea combinațiune îmĭ pare cu neputință, căcĭ ar fi maĭ mult de cât ciudat de a vedea un minister compus din elemente liberale și prezidat de generalul Florescu.

Orĭ-cât s'ar sbuciuma actualul prim-ministru, nu'ĭ rĕmâne alta de făcut de cât de a se retrage.

Se poate dar privi demisiunea întregului cabinet ca un fapt îndeplinit.

Cestiunea este: Cine îl va urma?

După mine, dilema este următoarea:

Saŭ Regele crede că trebue să maĭ facă o ultimă încercare cu conservatoriĭ și atuncĭ nu poate de cât să dea puterea luĭ Lascar Catargiu;

Saŭ crede că a sosit momentul de a reveni la liberalĭ și atuncĭ n'are de cât să cheme la cârmă pe D-niĭ Dimitrie Brătianu, D. Sturza și Stătescu.

Vorba este că venirea liberalilor ar necesita neapărat un noŭ apel la Țară, pe când cu conservatoriĭ Regele poate să'șĭ facă iluziunea că va putea înlătura disolvarea și că va merge ast-fel șchiopătând încă cât-va timp.

Se știe că luĭ Carol I nu-ĭ plac trecerile subite de la un regim la altul și maĭ ales agitările electorale.

De aceea cred că va încredința luĭ Lascar Catargiu misiunea de a forma un cabinet compus din toate nuanțele conservatoare, dar fără a'ĭ acorda disolvarea.

Dacă concentrațiĭ și junimiștiĭ vor da concursul lor, un asemenea cabinet va putea merge cât-va timp înainte cu Camerile actuale, până în ziua când toate elementele liberale se vor contopi într'un singur mare partid și vor prezenta țĕreĭ un program nu *colectivist* ci adevĕrat *democratic*.

Mĕ mir dar cum confrațiĭ noștri liberalĭ de la *Liberté* cred că noĭ susținem venirea la putere a D-luĭ Lascar Catargiu.

Nouă ne este absolut indiferent care din vechile partide monarhice este la cârmă; nu vedem însă până acum cu ce liberaliĭ-naționalĭ daŭ maĭ multe garanțiĭ ideilor democratice de cât conservatoriĭ.

Țara s'a săturat de *ciocoĭ* sub or ce etichetă, fie *liberală*, fie *conservatoare*.

Țara este democratică și nu va resturna pe conservatorĭ în favoarea liberalilor, pe cât timp aceștĭ din urmă vor fi și maĭ reacționarĭ de cât conservatoriĭ.

Iată de ce noĭ democrațiĭ-republicanĭ, urmând ca spectatorĭ indiferențĭ svârcolirile neputincioase ale vechilor partide reacționare, ne mărginim a constata că, în situațiunea parlamentară de astăzĭ, nu este altă soluțiune a crizeĭ de cât un minister conservator, sub prezidenția luĭ Lascar Catargiu.

Bine-voiască D-niĭ liberalĭ-naționalĭ să se democratizeze, să nu fie ciocoĭ cu etichetă liberală, să combată guvernele conservatoare precum le combatem noĭ, adică din puntul de vedere al principiilor democratice și vom fi alăturĭ cu D-lor.

Până atuncĭ însă să ne lase în pace, căcĭ nicĭ suspiciunile, nicĭ aluziunile rĕŭ-voitoare nu ne vor abate din calea noastră.

Dunăreanul.

Răscoala din China

BERLIN, 20 Noembre.— După *Agenția Wolff* guvernul din Peking ar fi declarat că știrile privitoare la turburările din Mongolia sunt foarte exagerate; afacerea ar fi cu totul locală și nu ar avea nicĭ o însemnătate. Răscoala din Nord ar fi fost provocată prin răpirea femeiĭ unuĭ șef de bandă.

TELEGRAME

VIENA, 20 Noembre. — Delegațiunea ungurească a adoptat o moțiune care cere ministruluĭ de resbel să respundă în limba ungurească la notele autorităților ungurescĭ și la cererile supușilor ungurĭ.

Cum stă criza

Regele și Catargiu.—D-niĭ Roznovanu și Boerescu la palat.—Sfetnicul D-luĭ Florescu.—„Toțĭ pentru unul".—Demisia D-luĭ Catargiu.—Unde este generalul? — Intrunirea de aseară. — Demisia D-luĭ Exarcu. — Generalul și colectiviștiĭ.

Regele și Catargiu

Ierĭ Regele a chemat pe D. Lascar Catargiu și l'a întrebat:

— Domnule Catargiu, de ce nu m'ațĭ prevenit, înainte de a vĕ da demisiunea?

— Majestate, sunteți Rege constituțional și am crezut de datoria mea să urmez calea legală înaintând primuluĭ ministru demisiunea mea.

Atuncĭ Regele respunse D-luĭ Catargiu, că nu de aceasta e vorba, căcĭ M. Sa cunoaște scrupulurile constituționale (?) ale ministruluĭ de interne; dar că, dacă ar fi știut de maĭ înainte, ar fi rugat pe D. Catargiu să rĕmâie la postul sĕŭ până în momentul în care s'ar fi putut rezolva situația în sensul vederilor și dorințelor amînduror.

Regele a dat a înțelege D-luĭ Catargiu, că este dispus a 'l însărcina cu formarea unuĭ cabinet pur conservator, imediat ce generalul Florescu va renunța la ideia de a forma un minister de cârpeală.

Roznovanu și Boerescu la Palat

In urmă, Regele a chemat pe președinții Corpurilor legiuitoare și i-a întrebat, care ar fi soluția actualeĭ crize, fără o disolvare.

D. Boerescu, ***profund și fin*** **—cum e din fire—a dat un respuns cam în doĭ perĭ.**

Colonelul Roznovanu a respuns categoric, că nu vede de cât două soluțiunĭ: saŭ M. Sa crede că veleatul conservatorilor a trecut, și atuncĭ să cheme pe liberalĭ,—însă aceasta cere o disolvare imediată;— saŭ însărcinează pe D. Lascar Catargiu cu formarea cabinetuluĭ, și aceasta, crede D. Roznovanu, nu va necesita o disolvare, căcĭ D. Catargiu e omul situațieĭ.

Sfetnicul Generaluluĭ

Toată lumea se miră de unde ia generalul Florescu—care nu maĭ e în vîrstă de a combina intrigĭ politice—toate planurile și hotărîrile sale grandomane.

In urma unor cercetărĭ scrupuloase, am reușit a afla că generalul Florescu nu face un pas, fără a consulta maĭ întâĭ pe... D. Costică Boerescu....

Acesta e sfetnicul generaluluĭ.

„Toțĭ pentru unul"

Ca să complectăm amănuntele date de noĭ ierĭ în privința găsireĭ generaluluĭ Florescu facea D-luĭ Catargiu, vom povesti o anecdotă hazlie.

Se știe, că generalul Florescu, când a fost însărcinat cu formarea cabinetuluĭ, s'a muncit câte va zile și n'a reușit în aceasta. Abia la urmă, D. Lascar Catargiu l'a chemat și i-a arătat o listă, în care D-sa lua portofoliul internelor— *în mod provizoriŭ* sub președinția generaluluĭ Florescu. Ințelegerea s'a stabilit atuncĭ, ca îndată după alegerĭ, cabinetul să se remanieze sub presidenția D-luĭ Catargiu. S'a întâmplat însă, că îndată după alegerĭ să vie 10 Maĭ cu părăzile și remanierea s'a amânat.

Când D. Catargiu a readus chestia pe tapet, generalul i-a respuns printr'un discurs lung, care se sfârșea cu cuvintele:

— Trebue să facețĭ abstracție de amorul propriŭ personal și să vĕ țineţĭ de principiul: *Toțĭ pentru unul!* (Acel unul era generalul președinte).

Demisia D-luĭ Catargiu

Demisia, pe care D. Catargiu a înaintat-o generaluluĭ Florescu, era însoțită de o scrisoare, în care D. Catargiu spunea că demisionează din cauză că s'a ținut un consiliu de miniștrĭ într'o casă particulară, fără știrea D-sale și din cauza votuluĭ Camereĭ cu prilejul alegereĭ vice-președinților.

Unde e generalul

Trebue să rectificăm știrea dată ierĭ de noĭ în privința găsireĭ generaluluĭ Florescu la D-na Brambilla.

Indată după ședința Cameréĭ, Lunĭ seara, D-niĭ Blaremberg, Esarcu și ceĭ lalțĭ miniștrĭ — afară de D. Catargiu — aŭ început să caute pe gener. Florescu pentru a'l întreba cum trebue interpretat votul Camereĭ. Dar generalul nu se găsia nicăerĭ. L'aŭ căutat la D. Vernescu, la D. Boerescu, la surorile sale, acasă, dar în zadar.

Atuncĭ miniștriĭ s'aŭ dus la masă și după aceea iar aŭ început să caute pe general.

In sfîrșit, venind din noŭ la D. Vernescu, aŭ găsit acolo vr'o 20 de deputațĭ, între carĭ și D. C. G. Vernescu, fiul ministruluĭ de finanțe.

Acesta adresându-se miniștrilor căutătorĭ de președinte, le-a zis:

— Căutațĭ pe generalul Florescu? Iaca vi'l aduc îndată.

Și D. Costică Vernescu s'a dus la Brambilla, de unde a adus pe președintele consiliuluĭ.

Generalul a intrat numaĭ pe ușă și a zis — supărat — colegilor seĭ:

— Ce voițĭ? Care vot? Nu-ĭ nimic. Regulez eŭ. Venițĭ mâine la consiliu la 9 ore.

Și s'a întors la Brambilla.

A doua zi, la 9 ore, generalul nu venise încă la consiliŭ.

Florescu și colectiviștiĭ

Suntem pozitiv informațĭ că generalul Florescu a făcut ierĭ propunerĭ colectiviștilor, în scopul de a compune un cabinet susținut de eĭ.

Colectiviștiĭ s'aŭ întrunit aseară spre a lua o deciziune.

Planul generaluluĭ — dacă nu cum-va e al D-luĭ Boerescu — ar fi de a provoca un conflict între Cameră și Senat, cerênd acestuĭ din urmă un vot de încredere cu sprijinul colectiviștilor și punênd pe Regele în poziția dificilă de a face o disolvare.

Această combinație, care miroase a ramolisment complect, ar da loc uneĭ priveliștĭ din cele maĭ nostime: un cabinet Florescu, compus din vernescanĭ și din Blaremberg, și susținut de colectiviștĭ.

După ce a lins ce a scuipat la Palat, puritanul poate să se întoarcă la vărsătura sa și în ce privește pe colectiviștĭ.

Demisiunĭ

Ziarele de aseară aŭ anunțat că D. Esarcu 'și-a dat în mod irevocabil demisia. Lucrul nu e adevĕrat. D. Esarcu a demisionat de mult, dar demisia D-sale nu e încă publicată.

De asemenea, Bucarest *anunța că generalul Florescu a consimțit în fine a'șĭ da demisiunea.*

Nicĭ aceasta nu este adevĕrat. Generalul a declarat aseară la 10, în camera comitetuluĭ teatral, că nu 'șĭ-a dat demisia.

Generalul nu va demisiona, ci va fi dat afară.

Intrunirea de aseară

Aseară s'a ținut la D. Vernescu o întrunire, la care aŭ asistat deputațĭ, senatorĭ și miniștrĭ, afară de D. Peni.

Aŭ fost două curente; unul îndârjit, care vrea complectarea ministeruluĭ Florescu fără conservatorĭ, representat prin D-niĭ Florescu și Blaremberg; altul maĭ blând, representat prin Pake și alțiĭ, pentru împăcarea cu D. Catargiu și constituirea unuĭ noŭ minister liberal-conservator.

S'a decis a se începe azĭ negocierile de împăcare.

Aci stă criza azĭ.

Reporter.

Respect „Adevĕruluĭ"

Primim din Iașĭ următoarea scrisoare, pe care ne credem obligațĭ a o publica:

Iașĭ, 19 Noembre 1891.

Domnule Director,

Cestiunea evree este, de sigur, pentru noĭ româniĭ de o mare însemnătate și se cuvine să ne atragă cea maĭ serioasă atențiune și să ne deștepte cel maĭ viŭ interes din toate punctele de vedere: atât ca o cestiune națională, cât și ca o cestiune socială și economică.

Convins de acest adevĕr, mi-a părut foarte bine când am vĕzut pe onor. nostru representant de la colegiul al II-lea D. N. Ceaur-Aslan, aducênd această cestiune în discuția publiculuĭ la cele două întrunirĭ, de la 3 și de la 10 Noembre, ținute în sala teatruluĭ Pastia din Iașĭ.

Am asistat la ambele întrunirĭ și am ascultat cu multă băgare de seamă toate discursurile ce s'aŭ rostit. Și nu m'am mulțumit numaĭ cu atâta, ci am urmărit de aproape și discuția urmată în presă, relativ la această importantă cestiune.

Dacă unuĭ cetățean, îngrijit de mersul marilor cestiunĭ publice, îĭ poate fi ertat să'șĭ exprime sentimentele sale de gratitudine și recunoștință pentru un publicist care îĭ înlesnește în această grea sarcină, permitețĭ-mĭ să vĕ exprim, în toată sinceritatea, aceste sentimente D-Voastre, D-le Director, care facênd din *Adevĕrul* o tribună liberă, de unde toate ideile să fie auzite, înlesnițĭ atât de mult clasificarea și deslegarea acestei cestiunĭ, atât de intim legată cu interesele celeĭ maĭ marĭ și maĭ vitale ale țăreĭ. In *Adevĕrul* am putut cetĭ toate discursurile rostite cu prilejul celor două întrunirĭ publice, — și ast-fel am putut reflecta maĭ bine și maĭ în liniște asupra tuturor argumentelor ce s'aŭ produs de diferițĭ autorĭ, cum și asupra concluziunilor la carĭ s'aŭ ajuns.

Nu cred că vețĭ restrânge cercul acesteĭ frumoase ospitalitățĭ, nicĭ chiar când D-voastră înșĭ-vĕ vĭ s'ar face personal o justă imputare. Considerațiunile personale și micile susceptibilitățĭ se cuvine să le subordonăm în tot-d'auna cestiunilor marĭ, de interes general.

Sigur de acest lucru, permitețĭ-mĭ, D-le Director, să'mĭ exprim mirarea mea, în chiar coloanele *Adevĕruluĭ*, de chipul cum membriĭ redacțiuneĭ D-voastră știŭ să rezume discursurile ce ascultă și de ușurătatea cu care D-voastră învoițĭ publicarea unor asemenea rezumate.

Așa, în numĕrul *Adevĕruluĭ* de Duminică 17 Noembrie citesc un rezumat de pe discursul rostit de D. N. Ceaur-Aslan în întrunirea de la 10 Noembrie. Am ascultat discursul cu multă atențiune!

cu multă atenţiune am citit şi rezumatul D-voastră. Dar câtă deosebire între discurs şi rezumat! Câte pasagiĭ alterate! Câte altele omise cu desăvârşire!

Să daŭ un exemplu, — şi fac apel la memoria tuturor celor ce aŭ asistat la întrunirea de la 10 Noemvrie, la memoria D-voastră, D-le Director, care aţĭ luat parte şi aţĭ vorbit la acea întrunire.

D. Aslan, vorbind de Liga moldovenească, a spus că *n'a isbutit a realiza nicĭ una din reformele ce şi-a propus*, — şi apoĭ, cu sinceritatea ce-l caracteriză, a adăugat că *nicĭ în sesiunea care s'a deschis acuma, la 15 Noembre, nu crede că se va face ceva.*

Acest pasagiŭ al discursuluĭ D-sale apare în *Adevĕrul* ast-fel:

„Nu mĕ îndoesc că în actuala se-„siune parlamentară ordinară Ca-„mera ca şi guvernul îşĭ vor pune „toate silinţele pentru a recâştiga „timpul pierdut.“

De ce?... De ce să nu se lase părerea D-luĭ Aslan aşa cum a exprimat-o? De ce să i se pue în gură cuvinte pe care nu le-a rostit şi în minte speranţe pe care nu le are?

Se pare că Redactorul D-voastră însărcinat cu rezumatul discursuluĭ D-luĭ Aslan, pe când îşĭ exprima propriele sale speranţe şi aşteptărĭ atât de optimiste, avea iluziunea că rezumă discursul şi credinţele onor. nostru deputat, care din nefericire e cu mult maĭ pesimist în privinţa reformelor din programul Ligeĭ moldoveneştĭ.

In alt loc D. Aslan, în sinceritatea D-sale, — însuşire asupra căreia ţin să accentuez cu deosebire, a făcut o destăinuire de multă însemnătate.

„Chiar în timpul când voiam să-mĭ „prezint moţiunea mea la Cameră „în cestiunea israelită, — a zis D-sa în esenţă, — *guvernul voia să facă un „împrumut în străinatate, în Ger-„mania. Atuncĭ un ministru a venit „la mine la otel, unde eram bolnav, „şi m'a rugat să maĭ temporizez pre-„zentarea moţiuneĭ, de oare-ce aşĭ „crea dificultăţĭ guvernuluĭ, care nu „va putea realiza împrumutul. Am „respuns aceluĭ ministru că nu mĕ „învoesc la nicĭ o amânare. Guver-„rul n'are de cât să facă ce ştie şi „ce poate“.*

Acest pasagiŭ lipseşte cu desevîrşire din rezumatul D-voastre. De ce? Găsiţĭ că nu e important a se cunoaşte şi de noĭ profaniĭ consideraţiile de care se conduc cârmuitoriĭ noştri când e vorba de marile cestiunĭ naţionale, etc., cum e cestiunea evree? Găsiţĭ că nu ne e dat şi nouĕ să cunoaştem macar dificultăţile ce întimpină din partea mareĭ finanţe evreeştĭ de pe piaţa Berlinuluĭ, Francfortuluĭ, etc?... Dacă da, atuncĭ de ce aţĭ relevat D-voastră înşivĕ faptul, în discursul D-voastră, şi aţĭ insistat destul de mult asupra luĭ? Şi pentru ce (v'am auzit destul de bine) când D. Aslan a făcut această gravă destăinuire, l'aţĭ întrerupt cu întrebarea, acoperită de aplausele saleĭ: **„Aşa e, D-le Aslan, că viĭ la vorba mea?“**

Mĕ opresc aci. Aşĭ putea cita şi alte pasagiĭ din rezumatul D-voastră, care nu ştiŭ din ce motive şi nu înţeleg cu ce intenţiĭ, rezumă atât de greşit, ca să nu zic falş, discursul D-luĭ Aslan. Dar scrisoarea mea începe a lua proporţiĭ, — şi apoĭ, la ce ar folosi?

Ziceam la începutul acestor rĕndurĭ că se cuvine să vĕ fiŭ recunoscĕtor pentru ospitalitatea ce daţĭ tuturor opiniunilor în coloanele preţiosuluĭ şi mult respînditului D-voastră organ de publicitate într'o cestiune de însemnătatea cestiuneĭ evreeştĭ. Ţin să adaug aci la sfârşitul acesteĭ scrisorĭ, că această alterare a vorbelor oratorilor cum şi omiterea din discursurile lor a unor părţĭ esenţiale nu slujesc întru nimic la elucidarea cestiuneĭ. Şi ceea ce e maĭ regretabil e că aceasta se întâmplă tocmaĭ în organul D-voastră, care s'ar cuveni să rĕspundă bine şi cu demnitate în toate înprejurările, dar absolut în toate, frumosuluĭ titlu ce şĭ-a ales: *Adevĕrul*.

Dacă redactorul D-voastră, care a făcut rezumatul în cestiune, şi-a închipuit că serveşte pe D. Aslan cu denaturarea unor pasagiĭ din discursul D-sale şi cu suprimarea totală a altora, îl pot încredinţa că se înşeală amar: nu cunoaşte pe D. Aslan.

D. Aslan e un bărbat de Stat, care se poate făli orĭ când că are, cum se zice, *curajul opiniunilor* D-sale. Maĭ pot încredinţa pe D. Redactor că D. Aslan însuşĭ va protesta cu toată energia contra acesteĭ mutilărĭ aduse discursuluĭ D-sale. Sunt sigur de aceasta, — şi dacă totuşĭ vĕ rog, Domnule Director, să luaţĭ act în coloanele ziaruluĭ D-voastră de coprinsul acesteĭ scrisorĭ, o fac numaĭ pentru ca simpaticul şi onor. nostru reprezentant să vadă că alegĕtoriĭ D-sale sunt tot-d'auna alăturea cu D-sa, — şi alăturea cu D-sa protestează când i se face cea maĭ mică injustiţie de natură a prejudeca ideile D-sale, pe care ţara vrea să le cunoască aşa cum D-sa le exprimă, iar nu cum un ziarist, îndatoritor de altmintrelea, are capriţiul să le redee, resfrînte prin prisma vederilor sale personale şi cinstite pe unde nu-ĭ convin.

Vĕ mulţumesc, Domnule Director, pentru ospitalitatea ce sper că veţĭ da acestor rîndurĭ, — şi vĕ rog sĕ primiţĭ expresiunea înalteĭ mele consideraţiunĭ.

Un alegĕtor
din Colegiul al II-lea de Cameră din Iaşĭ.

Refrenul zileĭ

Se 'ntreabă: Generalul de ce nu s'a retras,
După bobârnacul ce 'l-a primit în nas?
Dar el rĕspunde mândru: *Nu mĕ retrag cu sila!*
Voia de a mĕ retrage, mi-o dă numaĭ **Brambilla**.

CARINO.

Cutia cu scrisorĭ

Reproducem cu plăcere rândurile de maĭ jos adresate directoruluĭ nostru.

Stimate Domn Director,

Comitetul societăţeĭ literare Gheorghe Lazăr, vĕ roagă să bine voiţĭ a da loc în coloanele rĕspândituluĭ D-voastră ziar următoarelor rîndurĭ, în câte-va numere, pentru care vĕ trimite mulţumirile sale anticipative.

Societatea literară „Gheorghe Lazăr“ face un călduros apel către toţĭ Domniĭ autorĭ de scrierĭ literaro-ştiinţifice, a'ĭ trimite un volum din lucrările D-lor, pentru biblioteca sa. Scrierile se vor trimite D-luĭ *St. C. Dumitrescu-Stecedum, Calea Victorieĭ 110* saŭ D-luĭ V. Grigorescu-Elvir, Strada Poetuluĭ 3, secretari societăţeĭ.

Tot de odată comitetul mulţumeşte cu recunoştinţă D-luĭ Vespasian G. Erbiceanu din Iaşĭ, care s'a grăbit a respunde apeluluĭ făcut înainte, trimiţĕnd două volume din importanta D-sale lucrare: Evoluţiunea morală.

Primiţĭ vĕ rog, Domnule Director, încredinţarea profunduluĭ meŭ respect.

St. C. Dumitrescu-Stecedum.
Bucureştĭ, 1891 Noembre.

Fapte şi Intâmplărĭ

Cartoful trădător. — Acum câtă-va vreme tînĕrul H... fu prins şi arestat în închisoarea din Bagneres, sub inculparea că a dat foc uneĭ vile nelocuite, după ce a furat maĭ multe lucrurĭ din ea.

Prevenitul a recunoscut că se ducea noaptea la vilă, unde petrecu, dar n'a voit să spue numele tovarăşilor sĕĭ, în acelaşĭ timp a tăgăduit că ar fi furat ceva şi că ar fi dat foc vileĭ.

După câte-va zile în urma arestăreĭ, şeful gardian plimbându-se în curtea închisoreĭ, se împiedică de un cartof. Mirat îl luă de jos şi se uită la el cu mare luare aminte. Descoperi că e scobit şi că are o hârtie înăuntru. Scoase hârtia afară şi ceti.

Cine-va vestea pe arestat că peste treĭ zile, peste noapte, are să svîrle o frînghie peste zid; n'are de cât să se urce pe ea şi să sară zidul.

In noaptea hotărîtă frînghia fu aruncută peste zid, dar în locul arestatuluĭ, se atârnă de ea gardianul. Ceĭ ce veniseră în ajutorul arestatuluĭ, când vĕzură pe gardian pe creasta ziduluĭ, o luară la fugă. Alarma fu dată şi cu toţiĭ fură prinşĭ.

In urma noilor cercetărĭ făcute, se constată că o D-ră de opt-spre-zece anĭ, soţia unuĭ profesor, arestatul şi alţĭ câţĭ-va tinerĭ, se duceaŭ noaptea în vilă unde petreceaŭ toată noaptea. După ce aŭ băut tot vinul din pivniţă, aŭ început să vîndă lucrurile de valoare ca să aibă cu ce petrece. Şi când n'a maĭ rĕmas nimic de vîndut, aŭ dat foc vileĭ, ca să'şĭ piarză orĭ-ce urmă de furt.

Şi făptuitoriĭ n'ar fi fost poate descoperiţĭ dacă D-şoara ar fi fost maĭ rĕbdătoare şi n'ar fi svîrlit cartoful trădător.

Astă-zĭ ea şi cu toţĭ compliciĭ meditează în închisoarea preventivă la nestatorniciile acesteĭ lumĭ, asteptând verdictul juraţilor, înaintea cărora vor fi trimeşĭ.

INFORMAŢIUNI

In întrunirea de ierĭ de la Senat s'a discutat formarea unuĭ minister sub conducerea D-luĭ general Florescu.

In acest caz, D-nul Blaremberg trece la externe în locul D-nuluĭ Exarcu demisionat.

—✠—

General Florescu, în încăpăţînarea sa de a forma ministerul singur şi spre a nu părăsi ministerul, a cerut regeluĭ să'ĭ dea dizolvarea Camereĭ.

Regele l-a refuzat net.

—✠—

D-nul Lascar Catargiu a primit peste 150 de telegrame prin care funcţionariĭ superiorĭ din judeţe îşĭ trimiteaŭ demisiunile, declarând că nu pot sta sub guvernul D-nuluĭ General Florescu.

—✠—

Aflăm că un compozitor de operetă inspirat de situaţiunile comice la carĭ aŭ dat loc actuala criză ministerială, a cerut unuĭ autor cunoscut din Bucureştĭ de a 'ĭ face un libreto de operetă cu titlul: **Unde e generalul?**

—✠—

Ştirea dată de *Lupta* că ex-deputatul Eugen Ionescu actualmente redactor la *Era nouĕ*, ar fi fost numit suplinitor la catedra de economia politică la Universitatea de Iaşĭ, este cu desĕvârşire falşe. D. ministru Poni a cerut de la profesoriĭ de la facultatea de drept din Iaşĭ să-ĭ designeze un suplinitor. Până acum nu i s'a designat pe nimenea.

—✠—

Până aci nu o singură dată s'aŭ descoperit funcţionarĭ inferiorĭ de aĭ poşteĭ, ce deslipeaŭ dupĕ scrisorĭ timbrele încă neanulate.

Ca să nu se maĭ întîmple pe viitor asemenea furturĭ, direcţia poştelor a hotărît ca de la 1 Decembre 1891 timbrele să poată fi anulate chiar de particulariĭ ce le vor aplica pe scrisorĭ.

Insă ceĭ ce doresc să se folosească de această facultate, trebue să facă o cerere scrisă, adresată diriginteluĭ oficiuluĭ poştal din localitate.

Cererea trebue să fie însoţită de desemnul iniţialelor saŭ semnelor pe care le vor întrebuinţa pentru anularea timbrelor.

Stampila aplicată de particularĭ nu trebue să ocupe maĭ mult de cât jumĕtatea timbruluĭ. Cea-l'altă jumătate trebue să rĕmîe liberă pentru aplicarea stampileĭ postale.

—✠—

In urma ancheteĭ făcută de D-l prim-procuror Sfetescu în comuna Colibaşĭ s'a descoperit că autoriĭ omoruluĭ săvârşit asupra ţăranuluĭ de care am vorbit sunt treĭ vecinĭ aĭ luĭ.

Mobilul acesteĭ crime este certurile cele dese ce eraŭ între aceştĭ oamenĭ.

—✠—

D. Emanuel Băleanu, prefectul judeţuluĭ Ilfov, a trimis demisiunea sa Ministruluĭ de Interne.

—✠—

Toţĭ D-niĭ comercianţĭ şi industriaşĭ, atât din judeţ cât şi din capitală, care plătesc patentă de clasele I, II, III şi IV, sunt convocaţĭ ca în ziua de 10 Decembre 1891, să se întrunească la primăria capitaleĭ, spre a alege douĭ membri la camera de comerciŭ, în locurile rĕmase vacante prin demisionarea D-lor Soare Oprea şi N. Niculescu.

GUY DE MAUPASSANT

MÂNA

Se strînseseră cerc împrejurul D-nuluĭ Bermutier, judecător de instrucţie, care îşĭ da părerea asupra afacereĭ misterioase de la Saint Cloud. Era o lună de când crima asta neexplicabilă înebunea Parisul. Nimenĭ nu pricepea nimic.

D. Bermutier sta în picioare cu spatele la cămin şi vorbea, aduna probele, discuta diferitele opiniunĭ, însă nu conchidea.

Maĭ multe femeĭ se sculaseră ca să s'apropie şi rĕmăseseră în picioare, cu ochiul fixat pe gura fără mustăţĭ a magistratuluĭ din care ieşeaŭ vorbe serioase. Se'nfioraŭ, tresăreaŭ, crispate de lacoma şi nesăturata lor trebuinţă de spaimă care le chinueşte ca o foame.

Una dintre ele, maĭ palidă de cât cele-l'alte, zise în timpul cât fu o tăcere:

— E grozav! Asta seamănă cu *supranaturalul*. N'o să se ştie nicĭ odată nimic.

Magistratul se'ntoarse spre dînsa.

— Da, Doamnă, este probabil că n'o să se ştie nicĭ odată nimic. Insă nu este peste fire cum zicĭ D-ta. Suntem în faţa uneĭ crime făptuită cu multă dibăcie, aşa de bine înfăşurată în mister în cât nu putem s'o desfacem de împrejurările nepătrunşe carĭ o înconjoară. Eŭ însă am avut, altă dată, să urmăresc o afacere în care într'adevĕr părea că se amestecă ceva fantastic. Am trebuit însă să o las fiind-că n'am avut mijloace ca s'o lămuresc.

Maĭ multe femeĭ ziseră tot odată, aşa de iute în cât păru un singur glas:

— O! spune-ne istoria aceea!

D. Bermutier zîmbi serios, cum trebue să zîmbească un jude de instrucţie.

Zise:

— Să nu credeţĭ însă că eŭ am putut măcar un minut să bănuesc în aventura aceasta ceva peste fire. Eŭ cred numaĭ în cauzele anormale. Insă, în loc să întrebuinţăm vorba *peste fire* ca să exprimăm ceea ce nu înţelegem, dacă am zice numaĭ *neexplicabil*, ar fi mult maĭ bine. Şi în afacerea pe care am să v'o spun, maĭ cu seamă înprejurările înconjurătoare, împrejurările pregătitoare m'aŭ mişcat pe mine.

Insfârşit iacă faptele:

Eram atuncĭ judecător de instrucţie în Ajaccio, un orăşel culcat pe marginea unuĭ golf admirabil înconjurat de munţĭ.

Acolo aveam să urmăresc maĭ cu seamă afacerile de Vendetta. Sunt vendete superbe, cât se poate de dramatice, fieroase, eroice. Acolo vedem subiectele de rĕzbunare cele maĭ frumoase ce se poate visa, urile de veacurĭ, potolite o clipă, nicĭ odată stinse, vicleniile scârboase, asasinatele carĭ sunt curate mecelăriĭ şi aproape-aproape fapte glorioase. De doĭ anĭ nu auzeam vorbindu-se de. cât de preţul sângeluĭ, de cât de acel prejudiţiŭ grozav corsican care sileşte pe om să rĕzbune orĭ ce injurie asupra persoaneĭ care a făcut-o asupra urmaşilor şi rudelor aceleĭ persoane. Vĕzusem cum bĕtrîniĭ, copiĭ, verĭ, fuseseră omorîţĭ, îmĭ era capul îmbuibat de istoriile aceste.

Intr'o zĭ aflaĭ că un Englez închiriase pentru maĭ mulţĭ anĭ o vilă mică în fundul golfuluĭ. Adusese cu dînsul un servitor francez, pe care 'l luase din Marsilia când trecuse p'acolo.

Nu trecu mult şi toată lumea se ocupă de personagiul acesta ciudat care trăia singur, care nu eşa din casă de cât când se ducea la vânătoare saŭ la pescuit. Nu vorbea cu nimenĭ, nu venea nicĭ odată în oraş, şi în fie-care dimineaţă se exercita un ceas orĭ două ca să tragă cu pistolul orĭ cu carabina.

Imprejurul luĭ se formară legende. Se pretinse că Englezul era un personagiŭ mare care fugea de patria luĭ pentru cuvinte politice; pe urmă se afirmă că se ascundea fiindcă făptuise o crimă spăĭmântătoare. Se cita chiar împrejurărĭ particulare grozave.

In calitatea mea de judecător de instrucţie voiĭ să iaŭ câte-va deslușirĭ despre omul acesta; însă nu putuĭ să aflu nimic.

Pe Englezul acesta îl chema John Rowell.

Mĕ mulţumiĭ dar să'l supraveghez d'aproape; în realitate însă nu mi se semnala nimic care ar fi putut să'mĭ dea vr'o bănuială despre dînsul.

Insă, fiind că svonurile despre dînsul creşteaŭ mereŭ, se lăţeaŭ tot maĭ mult, hotărîĭ să încerc să'l vĕd eŭ însu-mĭ şi începuĭ să vînez regulat prin prejurul propietăţeĭ luĭ.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

ELY MONTCLÈRE

(39)

Buchetul Ucigaş

PARTEA I-a

Măritişul Cristineĭ

XXI

— Nu 'ţĭ cer maĭ mult.

— Aide, înbrăcişaţivĕ! zise Madelena înpingîndu'ĭ pe unu spre celălalt! Nimic nu'ĭ maĭ bun pentru a goni supărarea şi mi se pare că amîndoĭ vĕ şicanaţĭ fără să prea ştiţĭ pentru ce.

Pe urmă graţioasa copilă zise, atrăgênd spre sine pe tatăl şi pe fratele sĕŭ:

— Vedeţĭ.... nimic nu 'ĭ maĭ bun în lume decât să fim aci toţĭ treĭ înpreună, în familie.

XXII

Cununia conteluĭ de Montalais cu Christina Howard se făcu într'o dimineaţă de fevruarie, fără zgomot, fără pompă, în bisericuţa din Chalaq.

La nuntă asistaŭ numaĭ martoriĭ, pa- tru prietinĭ aĭ luĭ Montalais, Filip şi Madelena, Burgand cu Tereza, şi slugile casteluluĭ.

Ceremonia fu tristă; nicĭ unu din ceĭ de faţă nu putea să uite că tot în biserica aceasta, cu şase lunĭ maĭ nainte, cernită de sus până jos, fusese contesa moartă.

Şi inima se strîngea în pieptul tutulor.

La amiazĭ, noiĭ căsătoriţĭ se întoarseră la castel unde aştepta un dejun intim.

Noa contesă stete puţină vreme la masă, pe urmă se duse în camera sa ca să înbrace o rochie de voiaj.

Pleca cu bărbatul sĕŭ în Italia de unde aveaŭ să se întoarcă tocmaĭ prin maĭ.

Ca şi în ziua înmormîntăreĭ celeĭ dintîĭ contese, Christina se închise în camera sa, dupe ce 'şĭ isprăvi toaleta.

Pe masa modesteĭ sale camere, unde intra în ziua aceea peutru cea din urmă oară, maĭ eraŭ câteva bilete de invitaţie la nuntă.

Voise să trimită ea singură scrisorile acestea, simţind o bucurie grozavă ca să scrie pe plicurĭ acele titlurĭ, acele nume aşa de pizmuite, atîta de rîvnite, zicêndu'şĭ, triumfătoare, că acum era şi ea bogată şi titrată şi egala celor maĭ nobilĭ.

Cristina luă o foae de pergament armoriat şi citi încetişor:

„Contele Enric de Montalais are onoarea a vĕ face cunoscut căsătoria sa cu.....“

Restul formuleĭ se isprăvi într'un zîmbet urît.

Puse foaia aceasta într'un plic pe care scrise un nume prea bine cunoscut de cititoriĭ noştri:

„Domnuluĭ Fernand Lagousse
„54 strada Taitbout
„Paris“

Puse plicul acesta în sacul sĕŭ de voiaj.

— Aşa!.... o să le pun pe toate în cutia de scrisorĭ de la drumul de fier, când voiŭ pleca! zise ea.

Ce gusturĭ liniştite, cumpănite, metodice, tînĕra femee îşĭ puse pălăria, îşĭ prinse voaleta, peurmă, dupe ce se uită prin prejur, se duse şi descue uşa.

— Să vĕd bine, n'am uitat nimic? pot să las odaia asta aşa?... Da... le am vizitat toate.... plec liniştită! zise.

Descuie uşa şi când fu în prag se maĭ uită încă odată în cameră şi zise:

— Actul întîĭ s'a sfîrşit! Jos cortina!

. . . .

Contele şi contesa aŭ plecat.

Filip şi Madelena aŭ rĕmas singurĭ în castel.

O viaţă liniştită o să urmeze luptelor surde, supărărilor de ierĭ.

Cu voe fără voe trebue să primeştĭ ce s'a făcut.

Câtă vreme o să ţie liniştea?

Filip vrea însă să profite de aceste câteva lunĭ de linişte.

A telegrafiat luĭ Paul ca să vie.

Saint-Yves a venit îndată.

PARTEA II-a

Frumos Monstru

I

— Filipe, zise Madelena, dă'mĭ mătasea mea albastră.... Nu aceea, e prea închisă..... aceea pe care o aĭ acum în mână.

Ceĭ patru tinerĭ, adică Filip şi Saint-Yves, Madelena şi Tereza şedeaŭ în hall.

Era într'o dupe amiazĭ de primăvară.

Incepea Maĭ. In hall intra aerul curat prin ferestrele deschise.

Pamîntul era acoperit cu petale roze şi albe, florĭ de merĭ, de migdalĭ pe carĭ le semĕna adierea, zăpadă primăvăratică şi parfumată, care face atâta plăcere ochiuluĭ pe pajiştea verde!

Chiar şi liliacul era înflorit şi măcieşul.

Trecuseră treĭ lunĭ de la măritişul Cristineĭ.

Ştim că noiĭ căsătoriţĭ voiajaŭ prin Italia.

Eraŭ aşteptaţĭ să se întoarcă în Maĭ şi nu avem nevoe să spunem că tinerĭ şi fetele se bucuraŭ aşa de mult de existenţa pe care o duceaŭ în lipsa conteluĭ şi a neveşteĭ sale încât ar fi voit ca să nu se maĭ schimbe.

Din nenorocire, viaţa asta dulce de intimitate trebuia să se sfîrşască.

Riguroasa etichetă la care ţinea aşa de mult Engleza va domni iar la Ginestière!

Ce păcat!

Ce bine e să facĭ ce vreĭ, să te ducĭ, să viĭ, să nu fiĭ constrîns pentru nicĭ un ceremonial.

De aceea prietiniĭ noştri profitaŭ minunat de ceasurile lor de libertate.

Nu se despărţeaŭ toată ziua, ca să zicem aşa.

Mîncaŭ înpreună în castel şi Burgand zicea în glumă că slujnica luĭ o s'ajungă să nu maĭ poată umbla aşa de mult se îngrăşa nefăcând nimic.

Dupe amiaza se duceaŭ cu toţiĭ la plimbare saŭ rĕmâneaŭ la castel.

(Va urma)

Aşteptaĭ multă vreme o ocazie. Insfîrşit ocazia asta mi se înfăcişă sub forma uneĭ prepeliţe pe care o împuşcaĭ sub nasul englezuluĭ. Câinele meŭ mi-o aduse; însă, îndată ce luaĭ vînatul, mě duseĭ să mě scuz de necuviinţa ce făcusem şi să rog pe sir John-Rowell să primească prepeliţa moartă.

Englezul era un bărbat nalt cu pěrul roşu, cu barba roşie, foarte nalt, foarte spătos, un fel de hercul pacînic şi politicos. Nu avea asprimea zisă britanică şi'mĭ mulţumi cu multă căldură pentru delicateţa mea într'o franţuzească accentuată de peste canalul Mâneceĭ. Intr'o lună vorbirăm împreună de cincĭ saŭ şase orĭ.

Intr'o seară însfîrşit, pe când treceam pe la poarta luĭ, îl zăriĭ stând călare pe un scaun în grădină şi fumând din pipă. Il salutaĭ şi el mě pofti să intru ca să bem o bere. Intraĭ.

Mě primi cu toată curtenia englezească, vorbi cu multă laudă despre Franţa, despre Corsica, declară că'ĭ place mult ţara asta, ţěrmul acesta.

Atuncĭ, cu foarte multă băgare de seamă şi sub forma unuĭ interes foarte viŭ îĭ puseĭ câte-va întrebărĭ asupra vieţeĭ luĭ, asupra planurilor luĭ. Rěspunse fără nicĭ o încurcătură, îmĭ spuse că voiajase mult prin Africa, prin Indiĭ, prin America.

Zise apoĭ rîzênd:

— Am avut multe aventurĭ, oh! yes!

Incepuĭ să vorbesc pe urmă de vînătoare, şi el îmĭ dete detaliurile cele maĭ curioase asupra vînătoareĭ ipopotamuluĭ, tigruluĭ, elefantuluĭ şi chiar asupra vînătoareĭ gorilluluĭ.

Ziseĭ:

— Toate animalele acestea sînt fieroase.

El zîmbi:

— O! no, cel maĭ rěŭ animal este omul.

Incepu să rîză cum se cade, cu rîsul unuĭ englez mulţumit.

Zise:

— Am vînat multă vreme şi oamenĭ.

Pe urmă vorbi de arme, îmĭ oferi să intru în casă ca sa'mĭ arate puştĭ de diferite sisteme.

Salonul sěŭ era înbrăcat în negru, cu mătase neagră, cu florĭ marĭ cusute cu fir de aur.

Zise:

— Asta este un stof iaponez.

Insă în mijlocul unuĭ zid un lucru ciudat îmĭ atrase vederea. Pe un pătrat de catifea roşie era prinsă o mênă de om. Nu o mână de schelet, albă şi curată, ci o mână neagră, fără piele, cu muşchiĭ afară şi cu urme de sânge vechĭ, închegat pe oasele tăiate dintr'o lovitură, pe la mijlocul antebraţuluĭ.

In prejurul încheeturi un lanţ mare de fier sudat de membrul acesta murdar, ţinea mâna atârnată de zid cu un belciug destul de tare ca să ţie un elefant.

Intrebaĭ:

— Ce e asta?

Englezul rěspunse liniştit:

— Asta fost prietin al meŭ maĭ bun. Era din America. Fost tăiat cu sabie şi zmuls piele cu un piatră tăios şi uscat în sore opt zile. Aoh! pre bun pentru mine mână asta.

Puseĭ mâna pe ciontul acela omenesc care sigur că fusese a unuĭ colos. Degetele, peste měsură de lungĭ, eraŭ ataşate cu tendoane enorme pe carĭ le ţineaŭ icĭ şi colo şuviţe de piele. Mâna asta era grozavă ca s'o vezĭ astfel; te făcea să te gândeştĭ fireşte la vre-o rězbunare de sělbatic.

Ziseĭ:

— Omul ěsta trebue să fi fost foarte tare.

— Aoh! yes; însă eŭ fost maĭ tare cum el. Eŭ pus lanţ asta ca să ţiŭ.

Crezuĭ că glumea. Ziseĭ:

— Lanţul ěsta acum e de prisos, mâna nu poate să fugă d'aci.

Sir John Rowell zise serios:

— Vrea mereŭ să plece. Lanţ asta era trebuincios.

Mě uitaĭ la dînsul, întrebându-mě în gând:

— Să fie nebun saŭ glumeşte?

Insă figura luĭ sta nepětrunsă, liniştită şi bine-voitoare.

Vorbiĭ despre alt-ceva şi admiraĭ puştile.

Băgaĭ de seamă însă că treĭ revolvere eraŭ puse pe mobile ca şi cum omul acesta se temea mereŭ să nu fie atacat.

Mě duseĭ de maĭ multe orĭ la dînsul. Pe urmă nu mě maĭ duseĭ. Lumea se obişnuise cu dînsul; nu se maĭ tulbura nimenĭ de Englez.

Trecu un an întreg.

Intr'o dimineaţă, pe la sfîrşitul luĭ noemvrie, feciorul meŭ mě deşteptă şi'mĭ spuse că sir John Rowell fusese asasinat peste noapte.

Peste jumătate de ceas intraĭ în casa Englezuluĭ cu comisarul central şi cu căpitanul de jandarmerie. Feciorul luĭ, speriat şi disperat, plângea la uşe. Deocamdată îl bănuiĭ pe dînsul, însă el era nevinovat.

Vinovatul nu fu găsit.

Când intraĭ în salonul luĭ sir John, zăriĭ îndată cadavrul întins pe spate, în mijlocul camereĭ.

Jileta era sfăşiată, o mânică îĭ atârna; se vedea că fusese luptă grozavă.

Englezul fusese strâns de gât! Figura luĭ, neagră şi umflată, îngrozitoare, părea că exprimă o spaimă cumplită şi gîtul, pătruns de cincĭ găurĭ carĭ păreaŭ că fuseseră făcute cu cuie de fier, era plin de sânge.

Veni şi un doctor. Se uită la urmele degetelor în carne şi zise vorbele acestea ciudate.

— Ar zice cine-va că a fost sugrumat de un schelet.

Un fior îmĭ trecu prin spate şi 'mĭ aruncaĭ ochiĭ pe zid, în locul unde văzusem mâna aceea jupuită şi uscată. Nu maĭ era acolo. Lanţul însă atîrna rupt.

Mě plecaĭ atuncĭ spre mort şi găsiĭ în gura luĭ încleştată un deget al mâiniĭ aceleia uscate, rupt de dinţĭ tocmaĭ la a doua falangă.

Procedarăm la constatărĭ. Nu se descoperi nimic. Nicĭ o uşe nu fusese spartă, nicĭ o fereastră, nicĭ o mobilă. Ceĭ doĭ câinĭ carĭ păzeaŭ curtea nicĭ nu se deşteptaseră.

Iacă ce spuse feciorul Englezuluĭ:

De o lună de zile stăpînul sěŭ părea foarte tulburat. Primise multe scrisorĭ şi pe toate le arsese.

De multe orĭ luase o biciuşcă şi, cu un necaz care seměna cu nebunia, bătuse mâna aceea uscată, atîrnată de zid, şi care pierise, nu se ştia cum, chiar în ceasul crimeĭ.

Englezul se culca foarte tîrziŭ şi se încuia în casă. Avea tot-d'a-una arme la îndemână. De multe orĭ, noaptea, vorbea tare, ca şi cum s'ar fi certat cu cine-va.

In noaptea aceea, din întîmplare, nu făcuse nicĭ un zgomot şi feciorul găsise pe John asasinat tocmaĭ când venise să deschidă ferestrele. Nu bănuia pe nimenĭ.

Magistraţilor şi ofiţerilor forţeĭ publice le spuseĭ ce ştiam, despre mort şi în toată insula se făcu o anchetă amănunţită. Nu se descoperi nimic.

Intr'o noapte însă treĭ lunĭ după crimă visaĭ un vis foarte urît. Mi se păru că věd mâna aceea fioroasă cum fugea ca o scorpie saŭ ca un păianjen pe perdelile mele şi pe zidurĭ. De treĭ orĭ mě deşteptaĭ, de treĭ orĭ adormiĭ şi de treĭ orĭ visaĭ tot mâna aceea cum mişca din degete.

A doua zi mi se aduse mâna: fusese găsită în cimitir, pe mormêntul luĭ sir John Rowell. Degetul arătător lipsea.

Asta este istoria mea, Doamnelor. Nu ştiŭ nimic maĭ mult.

Femeile îngălbeniseră, tremuraŭ. Una din ele zise:

— Păĭ ce spuĭ D-ta nu este nicĭ desnodămînt nicĭ explicaţie! N'o să putem dormi dacă nu ne spuĭ ce s'a întîmplat, ce crezĭ D-ta că s'a întîmplat.

Magistratul zîmbi:

— O! eŭ, Doamnelor, am să vě stric de sigur gîndurile Dv. grozave. Eŭ nu cred nimic alt-ceva de cât legitimul proprietar al mâini nu murise şi venise să 'şĭ ia ciontul.

Insă n'am putut afla cum şi l'a luat. Asta este un fel de vendetă.

O femee murmură:

— Nu, nu poate să fie aşa.

Judecătorul de instrucţie, zîmbind, zise:

— Vě spusesem eŭ că n'o să vě placă explicaţia mea.

Spartali.

Un candidat la cetăţenie

Abonatul nostru, D. Ioan Popescu Dogaru, din comuna Orleştĭ, judeţul Vîlcea, ne atrage atenţia asupra D-luĭ Moşoiu, candidat la cetăţenia română, care deja a fost votat de Senat şi aşteaptă să fie votat şi de Cameră.

La rîndul nostru atragem atenţia D-lor deputaţĭ.

Iată notiţele ce ni le trimite D. I. Popescu Dogaru.

Numele adevěrat al D-luĭ Moşoiu este Zenovicĭ.

A venit în ţară pe la 1875.

Puţin dupe aceia a devenit arendaşul moşieĭ Herasca, zisă a Lahovăreştilor, din judeţul Vîlcea.

Ca să se îmbogăţească nu a cruţat şi nu cruţă nicĭ un mijloc; toate sunt bune, când poate să facă banĭ.

Pe lângă că exploatează fără milă pe locuitorĭ, nu stă la îndoială, ca să recurgă şi la furt, când e vorba să'şĭ rotunjească averea.

Aşa luĭ Stan Gagel 'i-a furat într'o noapte 25 miĭ cărămizĭ. Ion Popescu Dogaru a fost însărcinat cu supravegherea carelor, care aŭ transportat'o la moşia sa Fiscalia.

El, Ion Popescu Dogaru, de meserie dogar, 'i-a făcut o baniţă maĭ mare ca cea legitimă şi alta maĭ mică.

Pe cea maĭ mare o are pentru cumpărat cereale, pe cea maĭ mică pentru vînzare.

Secfestrează vitele locuitorilor şi nu le liberează până ce nu i se plăteşte câte 10—20 leĭ de fie-care vită.

D. Ion Popescu Dogaru ne maĭ citează şi o mulţime de alte fapte de acest calibru ale acestuĭ candidat la cetăţenie. Ne oprim însă aci, căcĭ credem că sunt îndestulătoare, ca să se convingă D-niĭ deputaţĭ, dacă acest D. merită orĭ nu sufragiile lor.

O.

ULTIME INFORMAŢII

CRIZA

Urzitorul certeĭ dintre Catargiu şi Vernescu este tînĕrul şi *inteligentul* deputat al colegiuluĭ III de Iaşi, D. Nicu Catargiu.

Acest Iago în miniatură, supărat pe unchiul sěŭ, care n'a voit să'l numească prefect la Dorohoĭ, a combinat un plan de rězbunare foarte original.

— Dacă nu sunt eŭ prefect, nicĭ unchiul să nu fie ministru.

Pentru a ajunge la acest ţel, tînĕrul nostru a început să ducă de la D. Catargiu la D. Vernescu şi vice-versa tot felul de cancanurĭ şi la urmă, Lunĭ seara, a spus D-luĭ Lascar Catargiu că s'a ţinut la Vernescu un consiliŭ de miniştri.

Atuncĭ D. Catargiu s'a înfuriat şi a trimes generaluluĭ Florescu scrisoarea de care vorbim în pagina I-ia.

Adevĕrul este că nu s'a ţinut, la dreptul, un consiliŭ de miniştri la D. Vernescu, ci a fost o simplă convorbire.

Tînĕrul Nicu-Jago a debutat bine; numaĭ să nu'l ajungă furia luĭ Lascar-Othello.

—✠—

Liberaliĭ naţionalĭ aŭ refuzat orĭ ce sprijin vre uneĭ combinaţiunĭ florescane, de şi generalul Florescu le oferise patru portofoliĭ.

D. N. Fleva singur a fost pentru acceptarea propunerilor generaluluĭ Brambilla.

—✠—

Azĭ aŭ fost la Palat maĭ mulţĭ aspiranţĭ de ministere, între carĭ şi D. Dimitrie Ghica.

—✠—

D. M. Ghica Bragadir e numit agent diplomatic la Sofia şi D. Papiniu consul general la Pesta.

—✠—

In urma incendiuluĭ de la Pirotehnie e vorba ca toţĭ ofiţeriĭ de acolo să fie schimbaţĭ.

—✠—

Oraşul Galaţĭ voeşte să facă un împrumut de cincĭ milioane, ca să 'şĭ unifice datoria şi să facă maĭ multe lucrărĭ de utilitate publică.

—✠—

Astă noapte făcătoriĭ de rele aŭ furat din vila D-luĭ Radu Văcărescu de la şosea suma de 12 miĭ de leĭ.

—✠—

Pentru ziua de 20 Februarie 1892 sunt scoase la concurs catedra de limba latină, clasa I—III de la liceul din Craiova, catedra de istorie, clasa I—IV de la liceul din Focşanĭ, catedra de ştiinţele fizico-naturale de la liceul Lazăr din capitală.

Pentru catedra de la liceul din Focşanĭ concursul se va ţine la universitatea din Iaşĭ, iar pentru cele-l'alte două la cea din Bucureştĭ.

—✠—

De un timp încoace o scumpete neobicĭnuită se observă pe piaţa Bêrladuluĭ în toate articolele de prima necesitate. Oule spre exemplu, care se vindeaŭ 3 şi 4 la 10 banĭ, astă-zĭ se vinde 3 la 20 banĭ şi până la 10 banĭ unul; lemnele, care se vindeaŭ cu 50 până la 60 leĭ stînjinul, astă-zĭ se vînd cu 80—90 leĭ; zarzavaturile, cartofiĭ, etc. etc., se vînd cu preţul îndoit. Această stare de lucrurĭ pune în mare grijă sărăcimea de care abondează oraşul nostru. Până acum ea se bucurase de timpul cald, în care putea să munciască, neavênd necesitate de lemne, de-acum înainte are însă mult de suferit.

—✠—

Direcţiunea poştelor aduce la cunoştinţa publică că, cu începere de la 1 Decembre stil noŭ curent, este permis publiculuĭ şi caselor de comerciu, de a întrebuinţa pentru francarea corespondenţelor sale timbre postale perforate cu 2 saŭ cel mult 3 iniţiale saŭ alte semne de proprietate, printr'un poantilagiu mărunt, care să nu ocupe un spaţiu maĭ mare de cât jumătatea părţeĭ inferioare saŭ superioare a margineĭ timbruluĭ.

Timbrele poştale perforate în asemenea mod, vor fi valabile numaĭ pentru francarea corespondenţelor prezentate de propietariĭ aceleĭ firme.

Persoanele ce vor dori a se servi de asemenea timbre, sunt obligate a presenta o cerere înscrisă oficiuluĭ poştal din localitate, alăturând un desen după iniţialele saŭ semnul ce doreşte a întrebuinţa la perforarea timbrelor sale, care găsindu-se că îndeplineşte forma cerută, se va admite dîndu-se cuvenita aprobare persoaneĭ care a prezentat cererea.

ULTIME TELEGRAME

BERLIN, 2 Decembre. — Comisiunea bugetară a Reichstaguluĭ a acordat 900000 mărcĭ pentru participarea Imperiuluĭ la Exposiţia din Chicago.

ATENA, 2 Decembre.—Camera a ales în afacerea de punere sub acuzaţie a ministeruluĭ Tricupis o comisiune de 12 membri, din carĭ 8 din majoritate şi 4 din oposiţie; Comisiunea va trebui să presinte raportul sěŭ peste o lună.

Societatea Preseĭ

Convocare.

Toţĭ domniĭ membri aĭ Societăţeĭ Preseĭ sunt rugaţĭ să bine-voiască a se întruni în localul societăţeĭ str. Academieĭ, casa Steiner, *Lunĭ 25 Noembre curent orele 8 seara.*

ORDINEA ZILEI:

Comunicărĭ.

Admisiunĭ de nouĭ membri.

Demisiunile din Comitet a d-lor D. Roco şi F. Damé.

COMITETUL: D. A. Laurian, I. G. Bibicescu, C. C. Bacalbaşa, M. Minovici C. G. Stefănescu, I. Neniţescu.

EFORIA SPITALELOR CIVILE

Publicaţiune

La 5 Decembre a. c. orele 11 a. m. se va ţine licitaţiune la Eforie, pentru antrepriza construcţiuneĭ localurilor destinate bucătărieĭ, băilor, spălătorieĭ şi haleĭ de maşine la Spit. Philantropia.

Caetul de sarcine, devisele şi planurile se poate vedea în cancelaria Eforieĭ în orĭ-ce zi şi oră de lucru.

Şeful Serviciuluĭ, *Grigore Băleanu*

Nr. 10893.

EFORIA SPITALELOR CIVILE

Publicaţiune

La 28 Decembre a. c. orele 11 a. m. se va ţine licitaţiune la Eforie, pentru antreprisa medicamentelor necesare Depositului farmacieĭ Centrale, de la 1 Aprilie 1892 până la 1 Aprilie 1893.

Caetul de sarcine precum şi lista medicamentelor se poate vedea în cancelaria Eforieĭ în orĭ-ce zi şi oră de lucru.

Şeful Serviciuluĭ, *Grigore Bălleanu*

Nr. 10972.

EFORIA SPITALELOR CIVILE

Publicaţiune

La 30 Decembre a. c. orele 11 a. m. se va ţine licitaţiune la Eforie, pentru antrepriza construireĭ unuĭ Pavilion de Consultaţiunĭ gratuite, la Spitalul de copiĭ.

Caetul de sarcine precum şi devisele se poate vedea în cancelaria Eforieĭ în orĭ-ce zi şi oră de lucru.

Şeful Serviciuluĭ, *Grigore Bălleanu*

Nr. 10966.

MERSUL TRENURILOR

Valabil de la 1 Octombrie 1891 st. n.

PORNESC DIN BUCUREŞTI:

Bucureştĭ Iaşĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mĕrăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,00 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7,09 seara, din Paşcanĭ 9,04 s., soseşte în Iaşĭ 11,20 s. — **Accelerat**, pleacă din Bucureştĭ 9,35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicu-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2,43 dim., din Mărăşeştĭ 3,26 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Păşcanĭ 8,40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

Bucureştĭ-Vasluĭ, Brăila-Galaţĭ, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ la 7,50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focşanĭ 1,37 nóptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea. din Barboşĭ 3,22 d., soseşte în Galaţĭ 4 dim.

Bucureştĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 7,10 seara, din Titu 8,17 seara, din Piteştĭ 9,38 seara, din Costeştĭ 10,06 seara, Slatina 11,27 seara, din Piatra Olt 11,49 seara, din Craiova 12,52 noaptea, din Filiaşĭ 1,40 dim., din Turnu-Severin 3,40 dim., soseşte în Vêrciorova 4,02 dim. — De persoane pleacă din Bucureştĭ 8,15 dim., din Titu 9,43 dim. din Goleştĭ 11,04 dim., din Piteştĭ 11,37, din Costeştĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2,29 p. m., din Craiova, 4,11 p. m., din Filiaşĭ 5,24 p. m., din Turnu-Severin 7,04 seara, soseşte în Vêrciorova 8,30s. — **Fulgerul** pleacă din Bucureştĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştĭ 6,22 s. din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,45 seara, din Filiaşĭ 10,30 seara, din Turnu-Severin 12,38 noaptea, soseşte în Vêrciorova 1,00 noaptea.

Bucureştĭ-Craiova, direct persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 2.35 p. m., din Titu 3,57 seara, din Goleştĭ 5.24 seara, din Piteştĭ 5,50 seara, din Costeştĭ 6,20 seara, din Slatina 8,17 seara, din Piatra 8,50 soseşte la Craiova 10,05 s.

Bucureştĭ-Piteştĭ, direct persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 6,45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.44 d., soseşte la Piteştĭ 10,44 d.

Bucureştĭ-Galaţĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 9,40 d., din Ploeştĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.55 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5,59 p. m., soseşte Galaţĭ 6,35 seara.

Acelaşĭ tren spre Tecucĭ. — Pleacă din Buzĕŭ 2,05 p. m., din R.-Sărat 3,49 p.m. din Focşanĭ 7,48 seara, din Mărăşeştĭ 8.30 seara, soseşte Tecucĭ 9,45 seara.

Bucureştĭ-Predeal, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 4.40 p. m, din Ploeştĭ 6,30 seara, din Câmpina 7,33 seara, din Sinaia 8,46 seara, soseşte Predeal 9,25 seara.

Accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 7,40 d., din Ploeştĭ 9,27 d., din Câmpina 10,26 d., din Sinaia 11,38 p m., soseşte Predeal 12,07 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 8,50 d., din Ploeştĭ 10,48 d., din Câmpina 11,55 d., din Sinaia 1,14 p. m., soseşte Predeal 1,56 p. m.

Bucureştĭ-Giurgiŭ, direct (fulger), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim. soseşte Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., soseşte Giurgiŭ 10,18 d. — *De persoane* din Bucureştĭ, gara de Nord 5,25 p. m., din Filaret 5,55, soseşte Giurgiŭ 7,48 s.

Bucureştĭ-Călăraşĭ, Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 dim., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11, 3 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTI.

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 seara.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 12,10 p. m. 8,50 s. şi la 9,30 seara.
Din Galaţĭ 8,40 dim. 5,10 s.
Din Vêrciorova 11,40 s. Fulgerul la 10,05 d. acceleratul 8,20 s. persoane.
Din Craiova 1 p. m.
Din Piteştĭ 9,10 seara.
Din Călăraşĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,55 p. m. fulgerul, la 10,45 d. şi 7,20 s. persoane.

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU.

TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU, BULEVARDUL ELISABETA, 111 BUCURESTI